

Folketinget
Christiansborg
1240 København K
Beskæftigelsesudvalget

19/11 2012

Vedr. Spørgsmål til Beskæftigelsesministeren i forbindelse med L 53, Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og forskellige andre love.

I forbindelse med lovforslaget L53 som ovennævnt, vil jeg som ejer af Danmarks største privat socialrådgiver firma med speciale i arbejdsmarkedssager udtrykke min dybeste bekymring, og samtidig en klar og undren over hvilket grundlag der er for selve lovforslaget udover de besparelser der er nævnt i forarbejdet.

Derudover har jeg enkelte spørgsmål jeg ønsker konkrete svar på, disse forefindes nederst i dokumentet.

I mit, og mine ansattes daglige arbejde møder vi, flere gange om dagen, borgere som er fanget mellem lægernes klare udtalelser om at helbredet er en væsentlig barriere for en fortsat tilknytning til det ordinære arbejdsmarked selv ikke i støttet job (vil det være helbredsmæssigt forsvarligt), og kommunernes negligeren af disse oplysninger, og hvor kommunerne så i stedet taler om at "udvikle" arbejdsevnen.

En udvikling af arbejdsevnen som flere læger/speciallæger i de givne sag har konstateret er komplet umulig på grund af de helbredsmæssige begrænsninger.

Spørgsmål til ministern:

Hvordan vil ministeren sikre at de lægefaglige udtalelser i en given sag respekteres?

Hvis det er lægeligt udelukket at arbejdsevnen kan blive bedre, hvor længe mener Ministeren så at en "udvikling" af arbejdsevnen skal forsøges, med risiko for forværringer i borgerens helbred, bl.a. på baggrund af overanstrengelse men også på grund af den psykiske belastning og uvished et sådant forløb vil medføre?

Hvis det indføres i den (måske) kommende lovgivningen at alle "unge" under 40 minimum skal gennemgå ét ressourceforløb inden en varig ydelse kan tilkendes, hvordan er det så tanken at det skal sikres (jf. den almindelige retssikkerhed) at et forløb ikke trækkes ud i alt for lang tid, da en ydelse i et ressourceforløb er lavere end en varig ydelse som f.eks. førtidspension, og der derfor vil være et økonomisk incitament i at fastholde borgeren i et langvarigt (og unødigt belastende) ressourceforløb?

Skulle der i forbindelse med udvalgets fortsatte arbejde være ønske om en konkretisering i forhold til ovenstående spørgsmål står vi selvfølgelig til rådighed med uddybende kommentarer og konkrete eksempler.

Med venlig hilsen og med håbet om uddybende besvarelser af ovenstående spørgsmål

privatraadgiver.com

Privat Socialrådgiver
Ricky Magnussen
Havnegade 29
5000 Odense C.

Tlf.: 60947676

[Facebook](#)

